ఎండలు

పాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

'ఒరేయ్! వెంకటీ చమట్లు తుడుచుకుంటూ బిగ్గరగా గొంతెత్తి ఎలిచాడు సాంబయ్య

ఆ పిలుపులో అథార్టీ వుంది అయాసమూ వుంది

నిన్నేరా! వినపట్టంలేదా? ఎక్కడ వున్నావ్? వెంకటీ

మళ్ళీ ఎలిచాడు సాంబయ్య ఈసారి సాంబయ్య గొంతులో నీరసం వుంది

అర్రేయ్ ! అసహనంగా అరిచాడు సాంబయ్య ఇక తాళలేను అన్నట్లుగా

మూడోసారి ఎలుపు పూర్తయ్యేలోగానే పీచులాంటి వక పదేళ్ళ ఆకారం సాంబయ్య ఎదుటికి వచ్చి నిలబడింది మాసిన చొక్కా నిక్కరూ అమాయికమయిన చూపులూ

ఎక్కడ చచ్చావ్‌రా? గొంతెండిపోయేటట్లు ఇందాకట్నుంచి అరిచి గీ పెట్టున్నానా? నీకు లెక్కా పత్తరం వుందా? నిన్ను తొక్కినార లాగినా పాపం లేదురా తర్జనిని చూపుతు బెదిరించాడు సాంబయ్య ఆ కుర్రాడ్ని

సర్లె అదేమంటే నిలువుగుడ్లు [illegible] దయ్యంలాగా చూస్తావ్! ఇట్లా తగలడు ఇదుగో ఈ పైసలు తీస్కెళ్ళి చుట్టలు పట్టుకురా ఇక్క డున్నట్లు వచ్చెయ్యాలి ఆఁ! ఈ సంగతి అమ్మగార్కి చెప్పేవో నీ వీపు [illegible] పాత మోగి[illegible] అని హెచ్చరించి [illegible] చేతులో పెట్టి[illegible] జుట్టు ఎగరేసుకుం[illegible] గ పరుగెత్తాడు వెంకటి

ఎండ మాడి[illegible]వుంది జ్యేష్ఠమాసపు సూర్యుడి ప్రతాపానికి కాగి వేగినదయిన భూమి పొయ్యిమీద పెనంలాగా పేళ్ళిపోతావుంది

సాంబయ్య తాగే లంక పొగాకు చుట్టలు వూరి చివర్న రోడ్డు దగ్గరున్న సుబ్రాయలు కొట్లోనే దొరుకుతాయి అక్కడికి పోయి రావలెనంటే రొండు మైళ్ళయినా వుంటుంది

ఎండని చీల్చుకుంటూ వేడిమిని అభిమన్యుడు లాగ ఎదుర్కొంటూ బాణంలాగా పరుగెత్తాడు వెంకటి వెంకటి అట్లా వెళ్ళాడో లేదో ఒరేయ్ అన్న గర్జన ఇంట్లోంచి వచ్చింది సాంబయ్య ఇరుకున పడ్డట్టు మొహం పెట్టాడు వెనక వరండాలో పట్టెమంచంమీద పవ్వళించిన పాంచాలమ్మ నిద్రా భంగమవగా చిరాకుగా ఒక అరుపు అరిచింది చెమటల్లో అయాసం వగర్చున్నా

ఏడీ వెధవ!? ఎక్కడ చచ్చాడూ? అంటూ కోపంగా స్వగతాన్ని ప్రకాశమానం చేసింది పాంచాలమ్మ అమెకు వక గ్లాసు అయిస్‌వాటర్ కావాలి అర్జంటుగా

ఒరే వెంకటీ! వెంకటీ? అని గర్జనలు చేసింది చిడిముడిపాటు చిరాకుగా చిరాకు అసహ్యంగా అసహ్యం ప్రళయ ఝంఝామారుతంవంటి కోపంగా చరచరా రూపాంతరం చెందింది పాంచాలమ్మలో

ఆపసోపాలు పడ్తూ ఐరావతంలాంటి శరీరాన్ని లేవదీసి గున గున నడుచుకుంటూ ముందు వరండాలోకి వచ్చింది పాంచాలమ్మ రూక్షేక్షణ అయి

ఇందాకట్నుంచి అరిచి చచ్చేటట్లు కేకలు పెడ్తుంటే బెల్లం గొట్టిన రాయిలాగ మాట్లాడవేం? అని రొక్కించి సూటిగా ప్రశ్నించింది సాంబయ్యని

అయితే ఒరేయ్ వెధవా అంటూ ఇంతసేపూ నువ్వు ఎల్చింది నన్నేనా?! పాంచాలం! హిందూస్త్రీవయి పుట్టి ఇంత ఋరితెగించటం నీకు తగదు సుమా అన్నాడు సాంబయ్య ఒక హిందూ భర్తగా తన హక్కుల్ని ఆమెకు జ్ఞాపకం చేస్తూ

చతుర్లు చాలు గాని నోర్మయ్యండి ఇంతకీ ఏడీ ఈ వెధవ వాడ్ని ఎక్కడికి పంపించావ్ నువ్వు? అని అడిగింది పాంచాలమ్మ నిర్మోహమాటంగా

నాకేం తెల్సు? పైగా ఇదొహటా? వురుము వురిమి ముంగలంమీద పడినట్టూ? అని గొణిగాడు సాంబయ్య నిర్లజ్జగా

అయితే ఆటలకి చచ్చాడన్నమాట రానీ వెధవని చెప్తాను అంటూ రొప్పుతూ ఐస్‌వాటర్ తాగటానికి ఫ్రిజ్ దగ్గరికి నడిచింది పాంచాలమ్మ

ఉక్కకి శరీరం తడిసి ముద్దగాఅవ్వగా చొక్కా తీసి అవతలకి విసరేసి టాప్‌లెస్ స్టేజిలో కూర్చునివున్న సుబ్రాయలు వెంకటి అందించిన డబ్బులు తీసుకుని చుట్టలు ఇవ్వగా వాట్ని లాగూ జేబులో పెట్టుకుని వెనక్కి తిరిగి ఇంటివయిపు పరుగు తీయబోయేడు వెంకటి

ఒరేయ్! వెంకటీ

వెంకటి టక్కున ఆగిపోయాడు

నీకు బెల్లం ముక్కపెడతాను ఈ పొట్లం తీసకెళ్ళి మమ్మాయాళ్ళ ఇంటిలో ఇచ్చిపో జాగర్త మా ఇంటిది చూడకుండా పోవాలి చూసిందంటే అది కళ్ళల్లో నిప్పులు పోసుకుని గొడవ పెట్టుద్ది బాబ్బాబు అని బ్రతిమిలాడి బెల్లం ముక్క చేతులో పెట్టి పొట్లం అందించాడు సుబ్రాయలు సుబ్రాయలు మొదటి భార్య కూతురు వూరికి ఆ చివర వుంటుంది సుబ్రాయలు అందించిన పొట్లాన్ని చంకలో పెట్టుకుని బెల్లం ముక్కని బుగ్గన బెట్టుకుని పరుగు లంకించుకున్నాడు వెంకటి

ఎండ దంచేస్తూవుంది అయినా లెక్కలేదు కుర్రతనానికి పరుగే పరుగు పరుగుమీద వెంకటి కల్లు పాక దగ్గర మలుపు దిరిగి తూరుపు దిక్కుగా దిరిగేడుగదా

ఎదురుగా మిడిగుడ్లతో రేగిన జుట్టుతో తప్ప త్రాగి బయంకరంగా చూస్తూ ఎదురయిన ఏకాంబరం వెంకటిని గుర్తు పట్టి అతని చేతిలో వున్న పొట్లాన్ని గమనించినవాడై అరేయ్! ఆగరా అని గర్జించాడు ఏకాంబరాన్ని తప్పించు కొనటానికి బాణంలాగా వెనక్కిదిరిగి పరుగందు కున్నాడు వెంకటి

నీకు బయ్యం భక్తి లేకుండా పోయిందిరా దొంగనాయాలా అని తిట్టుకుంటూ వెనక పడ్డాడు ఏకాంబరం వెంకటిని పట్టుకొనాలని పట్టుదల కొంగలాగ దూకాడు వెంకటికి అలుపు వచ్చింది గొంతు ఎండినట్టయింది కాళ్ళు పీకుతున్నయ్ అట్లనే పరుగెత్తాడు వెంకటి వెనక దయ్యంలాగ ఏకాంబరం తరుముతూనే వున్నాడు

అరేయ్! ఆగరా చంపుతానురోయ్ నా మాట వినకుండా ఎంతదూరం బోతావో చూస్తానుగా అని బెదిరిస్తూనే వున్నాడు ఏకాంబరం పరుగు పరుగు వెనకాల పరుగు ఎకాంబరం కాళ్ళు కొంగకాళ్ళు ఆపైన తాగిన వుషారుమీదున్నాడు అటు జేసి ఇటుజేసి చివరికి రావిచెట్టు దగ్గర వెంకటిని జుట్టు అందిపుచ్చుకుని పట్టుకున్నాడు వెంకటి చంకలోంచి సుబ్రాయలు కూతురికిమ్మనిచ్చిన పొట్లాన్ని లాగేసుకున్నాడు లాగూ జేబులు [illegible]దికి సాంబయ్యకని కొన్న చుట్టల్ని తీసుకున్నాడు వెంకటిని జుట్టు పట్టుకుని వంగదీసి వీపుమీద ఫెడీ ఫెడీ గుద్దాడు బుగ్గలు సాగదీసి చంపలమీద ఛళ్‌ఛళ్‌మని వాయించాడు వెంకటిని కసిగా శిక్షించి తన అథార్టీని ఋజువు చేసుకున్నాడు ఏకాంబరం

గాడ్దె కొడుకా! కన్న తండ్రినే ఎదిరిస్తావ్రా?! ఇంటికిరారా నీ పని చెపుతాను అని హెచ్చరించి వదిలేసాడు అప్పటికి

పీకేసిన తోటకూర కాడలాగా మొహం వ్రేలాడేసుకుని తిరిగి వచ్చిన వెంకటిని చూసి సాంబయ్య మొహం వెలిగి పోయింది త్వరగా దగ్గరికి రమ్మని చేత్తోనే సైగ చేసాడు చుట్టలకోసం సాంబయ్య నాలుక పీకుతూ వుంది మరి

ఏవిరా? ఇట్లా ఇవ్వు నాలుక పీకి చస్తా వుంది గుసగుసగా అన్నాడు సాంబయ్య

అంతలోనే పాంచాలమ్మ పసిగట్టింది వెంకటి రాకని ఇంట్లోనుంచే

ఒరే వెధవా ఇలా రా అంటూ గర్జించింది అది సుగ్రీవాజ్ఞ!

గజగజలాడూ దరి చేరాడు వెంకటి ఒక అరగంటపాటు పైశాచికత్వపు పరిష్వంగంలో అమాయకత్వం వుక్కిరి బిక్కిరి అయ్యింది అకారణంగానే దొడ్లో ప్రహరీగోడ మూలనుకూరి వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్న వెంకటి దగ్గరికి చేరాడు సాంబయ్య దొంగలాగా

ఏరా ఏవీ? చుట్టలు ఇలాతే వెదవని వెధవ! అసహనంగా అడిగాడు

లేవన్నట్టు చేతులు తిప్పాడు వెంకటి

'లేవూ?' ఏం చేసావురా? చుట్టలు కొని కాల్చి వచ్చావా దర్జాగా? రాస్కెల్

వెంకటి తల అడ్డంగా వూపాడు అయితే ఏవిరా? చుట్టలు ఏవి?

కోపోద్రిక్తుడై జుట్టు పట్టుకుని దౌర్జన్యానికి వుపక్రమించాడు సాంబయ్య

ఒక్క వూపుతో సాంబయ్య పట్టు వదిలించుకుని పరుగు దీసాడు వెంకటి

వెనకాల సాంబయ్య కేకలు పెట్టూనే వున్నాడు వెంకటి విన్పించుకోకుండానే పరుగు 'దీశాడు చెరువుగట్టు దగ్గర నిశ్శబ్దంగా వుంది ఇంట్లో ఎవరూ వున్నట్టు లేరు వేపచెట్టుక్రింద నులక మంచం వాల్చి వుంది దానిమీద - సుబ్రాయలు కూతురు కిమ్మనిచ్చిన పొట్లం దాని ప్రక్కనే చుట్టలూ పొందిగ్గా పెట్టివున్నయి వాట్ని అందుకుని వెనక్కి తిరిగాడు వెంకటి వాట్ని వాటి స్వంతదారులకి అప్పజెపుదామని

కాని ఎదురుగా - బయంకరంగా చూస్తూ దొడ్లో నుండి వస్తూ ఏకాంబరం కనిపించాడు 'ఒరేయ్' ఆగరా అవి అక్కడ పెట్టు లేకపోతే నువ్వు ఇవాళ నా చేతుల్లో చస్తావు అని గర్జించాడు ఏకాంబరం కోపంగా

ఆగుతాగాని ఈ చుట్టలు మా యజమాని సాంబయ్యగారివి ఈ పొట్లం సుబ్రాయలు కూతురిది అన్నాడు వెంకటి నిశ్చితమైన స్వరంతో

అయితే ఏంటంటావ్?' దొక్క చించి డోలు కడతాను పిచ్చి పిచ్చిగా వాగేవంటే' మర్యాదగా వాటిని అక్కడ పెట్టు గర్జించాడు ఏకాంబరం

నాన్నా' మనిషి అన్నాక నీతీ నిజాయితీ వుండాలి డబ్బు కోసమని చదువుకొనవలసిన వయస్సులో నన్ను పనికి పెట్టావు మా అమ్మే వుంటే ఇలా జరగదు నీకు నీ తాగుడూ జూదమూ తప్ప మరేం అక్కర్లేదు అది నీ ఖర్మ కాని నాన్నా ఇట్లా నువ్వు దొంగగా మారటం నేను సహించలేకుండా వున్నాను' అన్నాడు వెంకటి

ఏకాంబరం మొహం కందగడ్డలాగా అయింది ఎర్రగా అగ్ని **గోళాల్లాగ** అయ్యాయి కన్నులు కోపంతో శరీరం **వూగిపోతూ వుండగా** - ఏంట్రా కూస్తున్నావ్? కుర్ర**కుంకా అంటూ** చంపి పారేద్దా మన్నంత కసితో వెంకటి వయిపు భీకరంగా చూస్తూ దగ్గరకి రాసాగాడు ఏకాంబరం

ఆగునాన్నా హెచ్చరించాడు వెంకటి తండ్రిని మొదటిసారిగా

ఏంట్రా ఆగేది? ఏకాంబరం ఆగలేదు లెక్కా చెయ్యలేదు

వక నిర్ణయానికి వచ్చి చట్టున క్రిందికి వంగి ఏవో అందుకుని వింటిని వదిలిన దనుస్సులా నిలబడ్డాడు వెంకటి నిటారుగా

ఏకాంబరం మీది మీదికి వచ్చేస్తున్నాడు దయ్యంలాగ

ఫట్ పట్ గురి చూసి సూటిగా విసిరిన గులక రాళ్ళు ఏకాంబరం కళ్ళకి తగిలి అమ్మో అంటూ కూలబడ్డాడు నేలమీద బాధగా

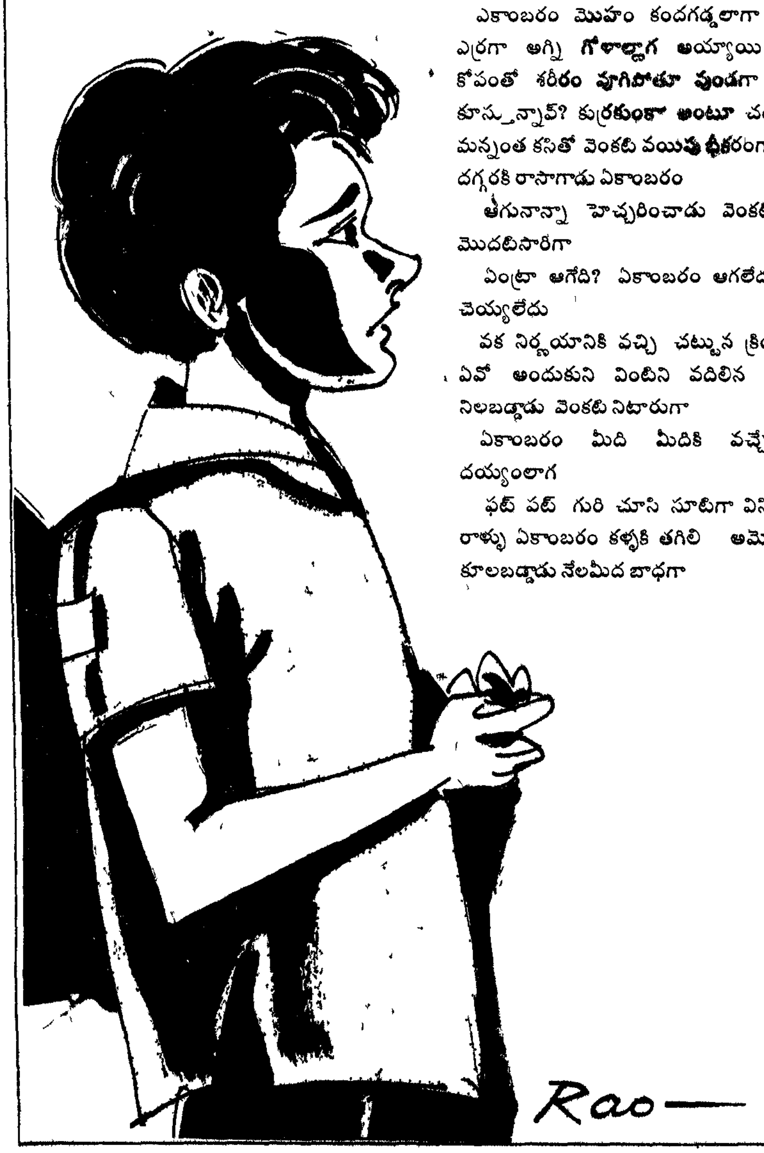

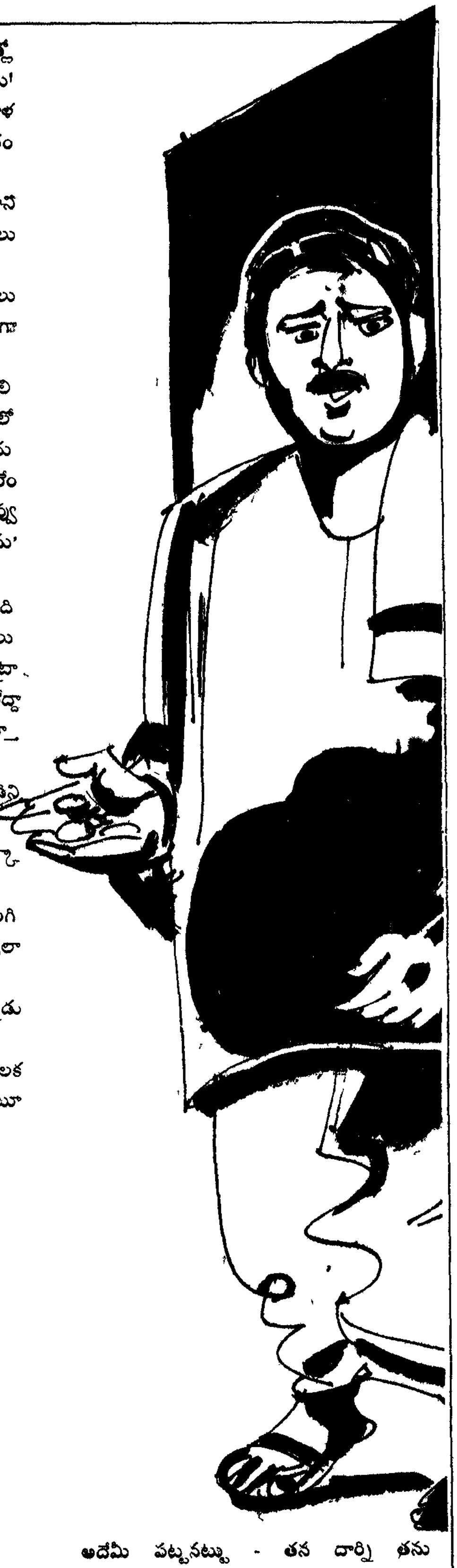

అదేమీ పట్టనట్టు - తన దార్ని తను సాగిపోయాడు వెంకటి ఎర్రగా ఎండలు ఇంకా ప్రపంచాన్ని పేల్చి వేస్తూనే వున్నాయి, కండెల్ని కాలుస్తూ వున్న నిప్పుల్లాగా ☐